

Передплата

на «РУСЛАНА» вивозить:

в Австрії:

на цілий рік	20 кор.
на пів року	10 кор.
на чверть року	5 кор.
на місяць	1-70 кор.

За границю:

на цілий рік	16 рублів
	або 36 франків
на пів року	8 рублів
	або 18 франків
Поодинокі члени	число по 16 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділя і руских свят о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

На Балкані.

На великім світі настала повня мертвого сезону. По з'їзді в Ревлю, де ново стверджено і утверджено сильний європейський мир, всьо, що має гроші і час, уживає віддиху по купелях, романтичних горах і долинах. Тільки одна Галичина становить ви́мок...

Але ні, є ще один закуток в Європі, де веде ся вічна, невисипаюча борба, де нарід стогне під тяжким ярмом, а мішаний склад населеня заострює і комплікує борбу кількох народностей о свої національні добра і економічні користи. Се Македонія, ся частина балканського півострова, яка від довгих літ є негасаючою ватрою оружної пожоги, а єї відблиски озаряють від часу до часу понурою луною цілий політичний овид Європи.

Як звісно, недавно тому, в виду неспокою в Македонії, Росія і Австрія зробили солідарно представленє султанові, що би перевів потрібні реформи в адміністрації, аби населенє не було кривджене несовісними і самовільними урядниками та турецькими башибожуками. Рівночасно Росія дала пізнати і Болгарії, що абсолютно повинна здержати ся від пособлюваня революційному рухові і вплинути на македонський комітет, що би занедав свої змаганя до повстаня.

Перед кількома днями прилучила ся також Англія до сеї акції, як се довідуєм ся з заяви міністра заграничних справ лорда Кренберна, яку дав на посліднім засіданю парламенту у відповідь на дотичну інтерпеляцію. Інтерпеляція запитувала: «Чи відомо правительству, що в сій хвилі діє ся в Македонії, і чи правдиві звістки з купецьких сфер, що турецьке військо вандрує по сім краю та нищить по дорозі християнські села і хутори? Як доносять, ціле тамошнє християнське населенє має находити ся або у вязниці, або криє ся в недоступних горах, а турецьке правительство похвалює драконське поведенє своїх урядників і в своїй завязатости свіжо іменує нових каймакамів (старостів) з посеред найзавзятійших магомеданських фанатиків».

Англійський міністер відповів, що вправді про купецкі вісти нічо не знає, але прецінь єму відомо, що відносини в Македонії вимагають дійсно радикальної реформи. Тому англійське правительство прилучило ся радо до акції віденського і педербурского кабінетів, що до натиску на Туреччину задля переведеня тих реформ і зробило Порті свої представленя. Що до усмиреня славянських малих держав на Балкані, англійський міністер заграничних справ уважає вплив Австрії і Росії достаточним і тому не звертає ся ані до Болгарії, ані до Македонців з якими небудь зв'язками. Інші держави поводять ся неутрально в балканській квестії, але з того ще не виходить, що би не бажали заведеня там нормальних і культурних відносин. Одна хиба Німеччина стоїть по стороні султана, але в такім ділі навіть і она не може заняти відмінного становища від усіх культурних держав.

З того видко, що справді погано діє ся на полудневім сході Європи, та чи скорше чи пізнійше, коли європейські держави завчасу не зарадять сему, прийде там до вибуху. В нинішніх телеграмах подаємо вістку, яка свідчить, що вже не далекий час тих сумних виглядів. А турецьке правительство на ділі не думає зовсім про реформи, а грає ся жмурка з державами. Під натиском кабінетів вправді султан установив комісію для опрацюваня проекту реформ в Македонії, але вже по кількох засіданях захорував нагло провідник комісії, великий везир і їх відложено аж до єго подужаня. Се лише турецький викрут, і коли виздоровіє везир, то почнуть хорувати інші члени комісії, що би лише проволічи справу реформи.

З причини сего нещирого поведеня турецького правительства підносять ся вже півурядові донесеня, що держави скличуть міжнародну конференцію до Сальоники, що би єї члени могли зі столиці Македонії зробити кілька прогульок у глибину краю і власними очима переконатися про пануючі там відносини. Тоді могли би члени конференції самі заглянути проєкт реформи, який відтак держави предложили би султанові до виконаня.

Борба з чахоткою.

(Відозва міністерства внутрішніх справ.)

Міністерство внутрішніх справ видало до всіх політичних зверхників коронних країв відозву що до способів поборюваня чахотки. В сій відозві звертає ся увагу на заразливий характер туберкулів і на потребу охорони. Відозва підносить єю обставину, що з одної сторони можна охоронити ся від сеї недуги, з другої сторони вилічити ся з неї в якійсь стадії. Особливо звертає увагу на се, що санітарна адміністрація може числити також на добре зрозуміле співділанє ріжних властей, зарядів і корпорацій, розумної частини населеня, а особливо на підмогу лікарів.

Відозва міністерства зовсім не представляє ся, як просте, при зеленім століку придуманє урядове зарядженє. Се правдивий, витравними фаховими силами уложений, боевий план против ворога, який загрожує цілим веретвам населеня, против всенародної недуги туберкулів. Вправді відозва звернена лише до краєвих шефів, але она звертає ся зі своїми ясними постановами до кожного, і можна висказати надію, що єї зарядженя причинять ся багато до зміцненя і утриваленя здоровля а разом з тим і гаразду населеня.

Згадана відозва, яка містить загальні принципи задля поборюваня туберкулів, ділить ся після вступу, який обговорює єство недуги і зарази, на два головні розділи: забезпеченє і ліченє. Першому розділові присвячує ся особлившу увагу, бо тут має проявити ся діяльне і розумне співділанє всіх під увагу входячих чинників, коли питанє ліченя належить вже головно, до завданя лікаря. При розділі «розширенє» наказує ся особливо «обовязкові охоронні средства а іменно загального рода, а відтак окремі «спеціальні» (в лічничних заведенях і місцевостях, літніх мешканях) будівлях всякого рода.

Крім обовязкових заряджує ся також «пожардані» средства против розширюваня туберкулів, які посередно можуть вплинути на осягненє наміреної ціли.

Отсе наводимо найголовнійші постанови сеї відозви.

Обовязкові способи.

При кождім занедужаню на туберкули є обовязком тих що ходять коло недужого і єго самого вчинити на певно нешкідним заразливє харкотинє з кашлю, або якісь пивші туберкулічні виділіни (посока з боляків) і через те здержати дальше ширенє ся туберкулів.

В сій ціли треба безусловно заховувати ось які правила поведеня: Коли лише який случай занедужаня збудить в ординуючім лікарі підозрінє туберкулів, треба можливо найскорше зарядити мікроскопічно-бактеріологічне розвідженє діагностично важних відходових виділів. Коли туберкули вже ствержені, то треба доложити можливих старань, що би недужому — без ушкодк найгуманнійшого піклуваня — визначити окрему спальню, а вже на всякий спосіб власне ліжко, власну постіль і біле, власну одіж, власні начиня до митя і їдженя.

Випльовини хорого повинні від тоді дома і поза домом — а на се має лікар наставати цілою повагою свого авторитету, — складати ся лише до окремих начинь, які треба в тій ціли завше приготувати (спльовачки, склянки, фляшочки ітд.) та вистерігати ся треба спльовувати на землю, або до хустки, призначеної для витираня носа. При кашлю має хорий уживати, після вказівок лікаря, відповідних підкладок, до держаня перед устами, що би запобічи розпливаню слини. Сі предмети як і інші, занечищені туберкулічними заразками через уживанє, о скілько не можуть бути, як пр. бандажі, сейчас спалені задля своєї безвартности, мусять виварювати ся, евентуально десінфекційними средствами, що би стали нешкідними до дальшого ужитку. При тім треба оминати всяку маніпуляцію, пр. скорє розвиванє уживаних хусток до носа — через що могли би засохлі заразки розлітати ся. Замітанє комнат, в яких находить ся недужий туберкулічно має завсїгди відбувати ся на вогко. Стріпованє стирок через вікна та інші отвори на улицю треба взагалі поліційно заборонити а стріпуванє повинно після можности відбувати ся до якогось відповідного смітника, а сміте палити ся. Білизну з тіла і постели туберкулічного треба виварювати в лузі або соді, або дезінфекційнувати через 24 годинне моченє в зимнім, в десятеро розпуцнім розчині крезолінового мила.

(Конець буде.)

Страйкові справи.

Після хліборобских страйків заповів був спольщений Русин, пос. Теофіл Мерунович в Gazet-i Narodow-ij «кілька уваг зі свого довголітнього досьвіду» і отсе виступив з першою статєю на сей темат. Сі уваги дуже розводнені. Автор твердить, що «Діло» заініціювало страйки, як початок боротьби з Ляхами, та що «квестія платні хліборобів є лише средством для бойкоту польських шляхтичів, але не цілю самою для себе. Відтак повторює стару байку з «Галічаїна» про пайдокрatism, який опанував Народний Комітет

і особу Романчука, ведений кількома талановитими адвокатами і конспіентами. Найважливішим є що той уступ, в яким автор остерігає, щоби Поляки вистерігали ся всего того, що достарчило би води на млин приклонникам наданя страйкам ціх народної боротьби межи Русинами а Поляками. «Тяжкий блуд сповняє вр. *Słowo polskie* — пише п. Мерунович — яке відзначає ся тепер, як звісно, разячою незнакомостию галицьких відносин, коли в кождім числі трубить на колонізоване Русі Мазурами, і покликє до організованя населеня латинського обряду до борби з Русинами. Чиж можна даувати ся, що «Діло» триумфально вказує на які безглузді балаканини, як на вираз змагань польської гакати?» Хотьчи скучотно поборювати страйковий рух, треба ограничити его тісно на територію аграрної справи: процесу за високість зарібків межи рільниками-робітниками а рільниками-працьодавцями. Бо в такім разі і руский заможайший селянин, який потребує приймати робітників до обробленя своєї рілі і сьвященяк руский, який прецінь також сам з кошою в поле не вийде, будуть природними союзниками посесора і властителя більшої посілости, заатакованих страйком. Але той сам селянин, той сам руский сьвященяк, який нині є обурений на підбурювачів страйку, скоро удасть ся переворотний, віхшицьельскій агітації «Діла» і наївности *Słow a Polsk*-ого надати їм ціху національної «вальки» межи Русинами і Поляками, стануть рішучо по стороні страйків!»

Так само не належить допускати в укладах аї страйковими комітетами мішаня зі сиравами робітничого заробку ріжних иньших жадань. входячих в обсяг права власности і пригадуючих процеси о «ліси і пасовиска», — отже пр. жаданє збираня по лісах, вирубу дерева, пашеня по двірських ґрунтах, право переходу і перегону товару і т. д. «.

З між *гакатистичних* проєктів, виступив краківскій *Czas* з найосновнішим. В головних точках містить ся він ось в чім: Срецьвом на страйки мають бути *рільничі машини*, які спроваджували би під корисними услівями окремі *машині* стоваришеня. Дальше треба би завести постійну повітову організацію задля спроваджуваня на жнива *мазурского робітника*. Центральний союз у Львові кермував би повітовими. Поденного робітника належить заступити *двірською службою*, щоби прийти до типу *паробчаного господарства*, а руску прислугу замінити на польську. Надто треба виділити з більших посілостей обшари від 100—200 морґів ґрунту і розпарцелювати їх поміж Мазурів. Таким способом поправило би ся матеріяльне положенє більшої посілости і єї відпорність на екстермінаційні(?) змаганя, бо довкола двора повстав би немов оборонний вал з польської людности, осів би, хоч нечисленний польскій робітник, охочий до праці в поли. Для улекшеня парцеляцій мусів би парцеляційний банк у Львові одержати фонди з Кравского(!) банку і фахово вибразований персонал.

Утворені в сей спосіб польскі кольонії треба тісно получити з польськими дворами, передовсім на економічнім поли. Двори повинні закладати торговельні спілки і втягати до них Мазурів-колоністів і в сей спосіб взяти в свої руки цілу торговлю овочами, маслом, сиром і молоком. До того польскі читальні по селах і рільничі кулка повинні бути тими спільними вязыми, які лучили би польского хлопа з польским паном. Передовсім численні латинські костели та капиці повинні бути чинниками, які додавали би більшої сили польскому елементови у східній Галичині і збільшали его силу супроти Русинів.

Читайте!

(Відозва).

З Радівців на Буковині.

Зачав ся вже 70. рік, від коли в Радівцях на Буковині основано руско-кат. парохію, а до тепер не має она ще ні своєї церкви, ні дому парохіяльного.

Тиснемо ся в комірнім з латинниками, та і комірничя наша доля. На приписані св. Церквою Богослуженя не маємо місця, величавість обряду мусить уступати виміренім скупо міну-

там. Між тим як число Німців, Волохів та жидів зросло в двоє або в троє — ми одні не їдем наперед, та з тяжкою бідою — завдяки безпереривному напливови з Галичини стоїмо мовби зачаровані на місці. Та і то ще хіба лиш в самім місті, бо хто заблукав до одного з 24 належащих до парохії сіл, той тоне відразу в волоскім морі.

Нема майже в Галичині повіту, з котрого-б не було межи нами осілих людей. Скорше як до Америки зачалась руска еміґресія на Буковину. Неодн найшов ту вправді не злий заробок, але що з того! Не маючи через тільки літ своєї церкви, не чуючи в школі рідного слова, видимо безрадні, як діти корінних Русинів стають волоскими або німецькими яничарами. Самі лиш назвиска свідчать наглядно, кілько то в тім повіті намножилось вселяких перекинчиків.

Братя Русини! Годі нам дальше такий стан терпіти без мараженя ся на подвійний закид зради народности і віри! Якби ми були в спроможности самі лихови зарадити, то не надуживалиб певно Вашої жертволюбности. Алеж нас на цілу парохію мало що понад 500 душ і то ще майже самих бездомних зарібників — без Вашої помочи не вдіємо нічого.

Поможіть нам проте. Високоповажані Отці духовні, помози Високоповажана Інтелігенціє, поможіть Братя братам. Хто знає, чи кого з Вас або з Ваших дітей не заведе колись судьба на то місце, звідки до Вас кличе отсей голос. Поможіть нам, а обезпечите ся на всякий случай. Знаємо бо, де ми родились, але не вгадаєм, де нам прийдєсь вмирати.

Братя, що Вас тільки служило в Радівцях при «ляндерах» та при цісарській стаднині, або як Ви кажете при «гештіті!» Дав Бог, що Ви вернули щасливо домів, але Ви знаєте, що неодн з Ваших товаришів лишив ся там шукати лучшої долі, як єї мав дома. Згадайте, Братя, за них, коли подивите ся на свою церков — тамті до нині не мають своєї, тамтих звуть чужі «мадзурами», тамтих діти готові колись не порозуміти Вашої мови. Згадайте про давню дружбу, причиніть ся хочби маленьким дачком на нашу церков, зберіть на ню по кілька сотиків від крєвних і знакомих та пришліть то ту складку до руского уряду парохіяльного в Радівцях, а ми будемо в заплату за Ваше християнське діло просити за Вас Бога. «Бог да прости», дякуємо Вам з волоска — Спаси Біг Вам за Вашу жертву вже наперед!

Прокімо другі часовиси, особливо «Свободо» о ласкаве передрукованє сеї просьби.

Радівці дня 12. серпня 1902.

о. Е. Данилович,
місц. парох.

Николай Устичевич.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В пятницу: гр.-кат. Стефана; рим.-кат. *Внебовзятє Д.* — В суботу: гр.-кат. Ісаакія, Далмата; рим.-кат. Роха.

— **ВПреосвященний о. Митрополит** — як доноєть всі польскі часовиси — пробував вчера в Кракові, де відправив Службу Божу у ОО. Сзуїтів на Веселій. Опісля відїхав на дальшу подорож в Познаньщину.

— **Посол Барвіньскій**, котрий був тричи референтом боснійского бюджету і окупацийного кредиту в делегації, задержав ся в своїй науковій проїздці в Серавві і зїдав там усі важніші інституції і школи. В поведілок дав Є. Е. бар. Кучера, цивільний шеф краю, обід в честь гостя в Ілїдже, на котрий були також запрошені вищі урядники Русини з Серавва. Вівторок виїхав п. Барвіньскій в дальшу подорож на Мостар до Гравози.

— **Хліборобскі страйки.** В заліщцкім повіті покінчив ся страйк в Бураківці, де за посередництвом о. А. Залудкого прийшло до згоди під ось такими услівями: за жату копу 60 кр., за кошену 50 кр., від копи, збираної серпом 9-тих сніп, кошеної 10-тих сніп; косар і стиртник 60 кр., иньший робітник мущина 50 кр., жінка або дівчина 40 кр., погонич низше 16 літ 25 кр., старший 30 кр., робітник до бараболі денно 50 кр. або пів кірця бараболі, звоженє снопів 1 зр. 50 кр. денно. Час праці від 7-мої рано до 7-мої вечір з 1½-годинною перервою. Фірманка по 20 кр. від кірця до залізничної стації, а від гектолітра 25 кр. («Діло»). — Однак бойкот жидів-

ских склепів і коршем трєває дальше. Арештовано 7 провідників бойкоти.

В Каменеччині відбувають ся дальші арештованя в Чанижи.

В Бучаччині вибухнув новий страйк в селах: Межигірю, Бобрівниках, Тростянцях і Низколизях т. є. в селах в околици Устя зеленого. Тільки Лука не страйкує, позаяк тамошний ділч, Русин, п. Михайло Луцкий, дає селянам можливу платню за працю.

Перед тернопільским карним трибуналом відбули ся під проводом радника Цибика дві карні розправи по причині страйку. Обі покінчили ся для обжалованих нещасливо, бо в першій засуджено селянина Чечота на 2 місяці тяжкої вязниці, а селян: Йосифа Модного і Олексу Пучкура на 3 місяці звичайної вязниці, а в другій засуджено шевця з Тернополя, Миколу Новицкого на 1 місяць тяжкої вязниці.

В Перемишлянщині виточено процес академікам Кушіреви за злочин з §. 65 в) і Кекишеви за викликанє збїговиска. Крім того арештовано в тім повіті знова п. В. Демячука.

В Чортківщині арештовано в селі Звинячи кількох селян. По переслуханю випущено всіх на волю крім двох селян, котрих задержано в вязниці.

— **Утраквістичне «Діло».** Вчерашнє «Діло» виїшло напів по польски. Видко панове редактори уживають ф. рий, коли їм не хоче ся перекладати з польского, а пакують так прямо цілі статі по польски до рускої газети. Ще лиш треба, аби і німецькі комунікати давати по німецьки — отсе був би образец правдивого, типового рутєнства...

— **Школа виділова ім. Шевченка у Львові** отвірає сего року 5-ту (9-ту) класу. Вписи будуть відбувати ся дня 5 того вересня в льокало школи при площі Стрілецькій ч. 6.

— **Вписи учеників до кравої заводої школи** для столярства і токарства в Станиславові, відбууть ся в днях 1. до 4. вересня с. р. в шкільнім льокалі при ул. Сапїжнєвскій ч. 10, від 10. до 12. год. перед полуднем. Услівя принятя: 1. Укінченє принайменше з добрим поступом народної школи, або відповідаюче тому образованє, набуте в иньшій спосіб. 2. Укінчений 14 рік життя і фізичне уздібненє до праці в вєрстаті.

Ученики повинні зголошувати ся лично в товаристві родичів або опікунів і мають притім предложити: а) свідочтво крєщеня або уродженя, б) свідочтво укінченої з добрим поступом приписаної чотиролітної науки в народній школі. — Ученики повинні самі удержувати ся в протягу цілої науки; однак на случай великої пильности і здібности в роботі, можуть одержати державні і кравві стипендії, а також і заюмоги з оборотового фонду заведеня. Крім сего одержать всі ученики безплатно всякі зняряди до науки.

— **Зїзд сербских дневникарів.** В Білгороді має відбути ся дня 27. с. м. конгрєс сербских дневникарів. В нїм возмуть участь представителі всіх дневників, що виходять в сербскім язичі в Сербії, Угорщині, Хорвації, Боснії та Герцєговині. Сей зїзд має бути маніфєстацияю великого значіня і дасть правдоподобно початок до відродженя «Великої Сербії».

— **Буря на Україні.** Недавно лютувала страшєна буря в акерманьскім повіті в селі Коконнази та Гара Роша. Громи били з таким страшним гуком, що щось подібного не чули там ніколи. До того пустив ся сильний дощ, в наслідок чого виступив Дністер з берегів і позабивав з великих просторів збіже, уставлене що тільки в півнопи Грім убив дівчину та парубка, що схоронили ся перед бурею під стогами, а в одній хаті дві старі жінки.

— **Нове газове світло** винайшов технік, Густав Фрезенрайтер. Оно під богато зглядами дїлше і догіднійше від електричного світла, позаяк при силі 800 свїчок коштує ледви 6 сотників на годину і вимагає тільки одного цїліндра. Подомніє закрита з гори докладно, а газ і воздух напливають з долу через руру. Нове світло уживають вже від девять місяців в газовім заведеню в Шарльоттенбург і воно показує ся при тім знамените. Для експльоатації винаходу основує ся осібне товариство.

— **Цісар Вільгельм II і баварскій князь реґент.** Бюро Вольфа доноєть з Монахова, що цісар Вільгельм і князь реґент баварскій Люїтпольд вислали один до другого ось такі телеґрами: Цісар Вільгельм телеґрафував до князя баварского із Свінемунде 10. с. м.: «Повернувши якраз з моєї подорожжя, довідую ся з найбільшим обурєнем про відкиненє суми, якої Ти жадав на цілі красних штук. Спішу виразити Тобі найглубше обурєне з причини тої великої невдяки, якої доказом сей факт, так зглядом Твоєї достойної особи, бо Ти усе присьвічував приміром в підношеню та попіраню штуки. Рівночасно прошу Тебе, щоб мені було вільно служити Тобі сумою, якої потребуєш, щоби в повній мірі виконати задачі, які ти поставив собі на поли пошпраня красних штук». Підпис: Вільгельм.

Князь Люїтпольд відповів на се: «Спішу

виразити Тобі найсердечнішу подяку за Твоє горяче співчуття для стремління моїх та мого дому і за Твою великодушну пропозицію. Заразом тішити мене, що можу довести Тобі, що в виду жертволюбності одного із членів моєї державної ради, котрий відкинену суму зложив до диспозиції, буде могло моє правительство, вірне традиціям мого дому і мого народу плекати безперестанно штуку яко одну з найвищих моїх задач. Підпис: Едґавс Фінбах, 11. серпня, кв. Люїтпозьд баварський.

— Шведський король Оскар, який перебуває підчас літа в Махштрад коло Готенбурґа є великим прихильником водного спорту. Перед кількома днями пустив ся він на своїм яхті на прогулку до одного з острівців близького побережжя. Коли мешканці того острівця довідали ся про се, постановили прийняти короля оваційно. В тій цілі устали провізоричний міст і зібрали ся на нім численно. Коли однак король надіждав, повстав на містку такий стиск і заколот, що місток завалив ся, а всі цовпадали до води. Сейчас розпочато ратункову акцію, а кермував нею сам король. Іменно видавав він відповідні прикази і велів, щоби видобути з води, а сильно покалічених, перевезти на его яхт, де в королівській каюті заосмотрено їх рани. Наслідком сеї енергічної акції короля удало ся виратувати всіх з води.

— «Руска хата», міщанське товариство в Станиславові уряджує в неділю, дня 17. с. м. прогулку до гаю в Пасічнім. Програма дуже богата. Початок о 3. год. пополудни. В разі непогоди відбуде ся прогулка в найблизшу неділю.

— Дрібні вісті. В салі Читальні «Просвіти» в Балинцях, коломийського повіту, відіграє дня 19. с. м. товариство «Січ» з Трофанівки мельодраму: «Верховинці». Частина доходу призначена на цілі Товариства, а частина на страйкуючих. Початок о 7. год. вечером. — В Перемишлі арештувала поліція власителя реставрації Левковича і бувшого інспектора поліції в Старім Самборі, Бурггарда, під закидом шпигунства в користь Росії. — Славнозвісну купелеву місцевість, Криницю, що є камеральною власністю, хоче виарендувати одна варшавська спілка за мільон рублів. — В ГанOVERі помер в суботу Бенінґзен, що був провідником німецького національного сторонництва і автором многих антикатолицьких установах.

Посмертні оповістки.

— О. Омелян Заремба, парох в Вільках мазовецьких, упокоїв ся по довшій і тяжкій недузї, 12. с. м. в 63. році життя, а 41. р. сьвященства. Покійний, хоть сам походив з Холмщини, виховав свої діти на добрих руських патріотів. В. е. п.

— О. Северин Торонський, греміяльний крилошанин-канцлер гр.-кат. станиславівської капітули, консисторський радник і референт, голова товариства дяків станиславівської єпархії, упокоїв ся дня 13. с. м. о 7. год. рано в 56 році життя, а в 32. сьвященства. Перенесене тіла до катедральної церкви відбуде ся нині о 6. год. пополудни. Погребовий обряд зачне ся в п'ятницю о 8. год. рано.

Телеграми.

Берлин, 14. серпня. Гальовий обід по причині уродин цісаря Франц Йосифа відбуде ся в Гамбурґу, де того дня буде пробувати цісар Вільгельм II.

Відень, 14. серпня. Президент міністрів др. Кербер, що повернув вчера з Ратот до Відня, відіде завтра до Ішлю. З огляду на се, що та подорож відбуде ся скорше, як се було зразу в плані, думають загально, що відвідани д-ра Кербера в Ратот і конференції з Сельом не принесли бажаного успіху.

Опава, 14. серпня. В стані здоровля міністра Спенс-Бодена триває дальше поліпшенє.

Берлин, 14. серпня. До Voss. Ztg. доносять з Білгороду, що в Іпек відбули ся великі збори знаменитших Альбанців. Більшість вібраних домагала ся вислання телеграми до султана з домаганєм, щоби виповів Сербії війну. Та війна не буде Туреччину нічого коштувати, позаяк всі кошти і доставку людей беруть Альбанці самі на себе. Наколиб Туреччина відмовила їм, піддадуть ся они тоді під опіку Австрії.

Лесневан (Франція), 14. серпня. В місцевостях Вольґре, Сен Мен і Плюданіз ожидають прибуття одного баталіону кольоніальної піхоти і шість менших відділів жандармерії. В Сольґре зносять робітники мур за входовою брамою до конгреґаційної школи.

Падерборн, 14. серпня. В копальнях срібла

в Йоганесбурґу експлюдували гази. В наслідок сего погибло 3 робітників, а 14 зістало ранених.

Малий фейлетон.

ОСТАП ЛУЦЬКИЙ.

ІЗ ЖИТЯ.

(Поєзія).

Житє.

Клонить ся гилля від тихого вітру
низько до долу —
звялеє листя кане на землю
вбогу й голу.

Жалісну пісню сьвіт весь заводить,
вянуть цвіти —
в далі крізь гилля, одертеє з листя
сонце — сьвітить.

Родичам.

Ви думали, що щастя й слави є дорога,
якою син Ваш в сьвіт іде,
що цвітом майським жизнь моя цвіте,
ви думали, що сонця райського отся дорога?

Мозолів не падали Ви для мене,
ні праці — ні любови —
для мене кожду краплю крови
Виб віддали, як зналиб, що вона мій сум віджене.

Ви думали, що чудним сяє цвітом
мета моя будуча,
що без журби і ран перелечу я сьвітом,
не знати му, що сум, розпука є болюча...

Дивіть на зломані житєм і сьвітом мої крила!
На мрачну, темну ніч дороги мої схожі...
не знали Ви, що й терни мають рожі —
Днесь, бачите, як злобно доля Вас заклала?

Билина.

Вітре студений, що душу проймаєш,
і сумом серце холодиш —
глянь, — мільони ти мерців ховаєш,
та сам над ними заводиш.

Ген по дорозі листя несеть ся
крізь смерть і плач і стони,
під небозводи піснь твоя пнеть ся —
чи глумом з жертв своїх смієть ся,
чи в похоронні грає дзвони?

Ой, вітре дужий, що душу проймаєш
і сумом серце холодиш —
справді, — мільйони ти мерців ховаєш,
та сам над ними заводиш!

Ніч на згарищи.

На згарищи давнім лежать
старі герої;
серед тиші спокійно сплять,
о воскресено снять —
і о поновнім бої.

Над полем близь старих могил
пролетіли демони;
а в далі... шум орлиних крил
несеть ся піснь титанських сил —
дзвонять дзвони...

Тиртеїв клич.

Борба, борба кипить кровава,
ведеть ся вокіль нас —
й то не за вождів честь та славу,
за люду право,
добро терпячих мас!

Збудивсь народ! Снішим на боввище,
хай гине лад тюрем!
нам вихру днесь не страх, що грізно

[свище,

в бій ідем!

Се час, що владе в ньому міць кайданів,
відвічних пут,
що воля і свобода встане!
У бій борці, — нас ждуть!

3 краєвого Товариства кредитового урядників і сьвящеників, стовар. зареєстр. з обмеж. порукою у Львові

По причині численних запитань що-до характеру, цілей і управи Товариства, дальше що-до умов приступлення в члени, як і що-до позичок та вкладок щадничих, і т. п. подаємо до відомости, що Товариство є самостійне, засноване в р. 1901. на підставі закона з дня 9. цвітня 1873. в. з. д. ч. 70. і зареєстроване на основі рішення ц. к. суду краєвого яко торговельного у Львові відд. IV: з д. 8. серпня 1901. ч. 1363/П. 280; що цілею его подавати своїм членам материяльну поміч через приймає і користне уміщуванє ощадностей та уділюванє дешевого і вигідного кредиту.

Управу, надзир і контролю Товариства становлять: загальні збори, рада надзираюча з 18 членів, дирекція з трох членів і комісія контрольна з трох членів.

Членом Тов. може стати кождий, хто працює умислєво в якімсь заводі за сталою платнею або несталою винагородою як урядник державний, автономічний або приватний, учитель, сьвященик, адвокат, нотар (кандидат), лікар жєнщиниз на самостійнім становищі і т. д.

Удїл членський вносить 50 К, вписове 2 К. Удїл можна вплачувати ратами — перша рата найменше 10 К. Один член може мати більше удїлів.

Вкладки щадничі приймає Тов. в кождій висоті від членів і нечленів і платить від них 4 1/2 % з піврічною капіталізацією (податок рентовий оплачує Тов. само), а виплачує вкладки до 200 К без виповідження, понад 200 К за попереднім виповідженєм.

Позички уділяє Тов. а) до висоти вичаченої квоти уділової на вексель без дальшої поруки, б) висші квоти за відповідним забезпеченєм, як зложено поліси житєвої, порука двох осіб, відступленє права побору части платні, емеритури або рент, гіпотєка на майїї недвижимім довжника або ручителя, в кінци на підклад цінних паперів.

Товариство посередничить також в заключуваню обезпечєнь житєвих.

Близших інформацій уділяє дирекція радо, письменно або устно в бюрі Тов. Львів, ринок, 10, I. пов. в годинах від 10—12 1/2 передиолуднем і від 4—7 з полудна.

Львів, дня 7. серпня 1902.

Дирекція.

NB. Рахунок місячний Товариства за липень на другім місци нинішнього числа.

Вісти господарські, промислові і торговельні.

Рахунок Краєвого Товариства кредитового урядників і сьвящеників, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові за місяць липень 1902.

I. Стан довжний:

1) Удїли членів	5.195 К 10 с.
2) Фонд резервовий	308 „ 15 „
3) Вкладки щадничі	
а) стан на початку липня	К 17.484 с. 71
б) вложено в липню	„ 4.630 „ 83
разом К 22.115 с. 54	
в) виято в липню	„ 246 „ 90
Позістає з кінцем липня	21.868 К 64 с.
4) Сальдо побраних процентів	526 „ 49 „
5) З рахунку ріжних сторін	2 „ 88 „
6) З рахунку провізії від посередництв в обезпеч. жит.	23 „ 89 „
7) Сальдо коштів адміністрації	172 „ 97 „
Сума	28.098 К 12 с.

II. Стан чинний:

- 1) Позички уділені на скрипти і векслі:
 - а) стан на початку липня К 21.759 с. 81
 - б) уділено в липню „ 5.441 „ —
разом К 27.200 с. 81
 - в) сплачено в липні „ 2.661 „ 99

Стан в кінці липня 24.538 К 82 с.
 - 2) Льокації в товариствах кред. і банках 2.050 „ —
 - 3) Движимости 78 „ 80
 - 4) Кошти заснованя 694 „ 81
 - 5) Готівка в касі з 30. липня 1902 735 „ 69
- Сума 28.098 К 12 с.

Членів прибуло 10, убуло —, остає з кінцем липня 1902 всіх членів 144 з 150 декларованими уділами в сумі К 7.500 — Уділ членський 50 кор, платний також ратами; вписове 2 К. Товариство приймає вкладки щадничі в кожній висоті і опроцентовує їх по 4 1/2 %

з піврічною капіталізацією, — позички уділяє на 7% враз з коштами адміністративними. — Адреса: Львів — Ринок ч. 10.

Львів дня 31. липня 1902.

Дирекция.
Ал. Серойковський. Ів. Вачинський. Гр. Грозик.
Др. Яр. Олесницький. о. Т. Лежогубський.

Конкурс.

Комітет Інституту св. Ольги у Львові може ще прийняти кілька учениць по 30 К місячно. При вступі платять кожда учениця 3 К на інвентар і мусить виказати ся потрібною одежию, білизною, постелею (сінник, подушка і диванчик або ковдра). Поданя, осмотрені свідомством убожества, належить внести найцізніше до 25. серпня на руки П. Марії Білецької. Львів, ул. св. Софії, ч. 9а.

Від комітету Інституту св. Ольги у Львові.

COLOSSEUM Ernesta Thorna

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна
Найславнійша програма!
від 1. до 15. серпня 1902.

- При співучасті військової музики 30. п. п.
- 1) Марш. 2) Увертура. 3) Lisa Schliersee, тирольська співачка. 4) *iss Theresitta, артистка на ливні. 5) William i Lonny Olszański, парадоксальні акробати ексцентричні. 6) Hanny Luxa, ексцентр. тирольська співачка. 7) Орхестра. 8) Maria i Carl Ohm, тресура медведів, псів і коників. 9) Орхестра. Реклямограф. 10) Trio Goltz, артисти на ливні на кружляючих гльобах. 11) Lanzetta, імітатор Отеро і Фужер. 12) Nelson Down's, король монет. 13) Nadrage, комічний червобесідник. 14) Американський біоскоп.

Що дня о 8. год. вечером велике представлєне. В неділю і свята два представлєня. Щоднятний High Life представлєне. Білєти вчаснійше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

„Тревоги автора і видавника“

(гумористична подія з натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації „Руслана“ та в обох руських книгарнях у Львові.
Ціна примірника на веліновім папері виносить всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.).

Автоматичні Водопроводні прилади

для високоположєних, убогих в воду господарств, огородів, сіл, міст, віль, дібр і т. д. практичної, одляко існуючої технічно, знаменитої конструкції, безастанно доставляючої воду на кожду висоту і віддалєне, будує перше моральске заведенє для водопроводів і помп

Ант. Кунц

ц. к. надворний доставець в Märtsch Weiskirchen.
Проспєкти даром і оплатно.

2(18—24)

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечєнь

Львів, ринок ч. 10. (дім „Просвєти“).

є одлякоим руским Товариством асекураційним.

Фонди „Дністра“ з днем 31. грудня 1901.

Фонд резервовий	386 402 кор. 83 сот.	
Резерва премій	205 227 „ — „	разом
Резерва спеціальна	6 000 „ — „	645 383 кор. 59 сот.
Фонд емеритальний	47 758 „ 76 „	

„Дністер“ обезпечєє будинки як також збіжє і пашу против шкід огневих. Веїтри VII. Ординарїати припоручили „Дністер“ Вєч. Духовєнству і всїм вірним.

Оплата премій в „Дністрі“ є уміркована, а чистий зиск — надвижку з оплат — розділяє

„Дністер“ межє своїх членів яко зворотн. В р. 1900. і 1901. виносить зворот 8%. Шкоди виплачує „Дністер“ дуже скоро, а оцінку шкід переводить разом з делегатом і 2 членами місцевими. До 31. грудня 1901. виплатив „Дністер“ 5.075 відшкодовань в сумі 2,656.787 кор.

Члєни „Дністра“ можуть без перешкоди зятягати позички в Банку краєвим і касах оцадности, бо каси ті приймають поліси „Дністра“ при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечати через „Дністер“ — капітали на дожитє, посмертні капітали, посаги, ренти і т. д. — краківським Товаристві, а з провізїї від тих обезпечєнь відступає „Дністер“ часть на рускі добродїїні ціли.

Агенції передає „Дністер“ радо селянам, господарям, особливо де нема „Дністра“. Агєнти заробили 349.486 кор. провізїї.

Селянє! убїгайте ся тільки о агенції „Дністра“.

Від огню обезпечайте ся тільки в „Дністрі“.

Дністер

На житє обезпечайте ся тільки через „Дністер“.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1902.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд посп. особ. приходять о годїні	до Львова		Поїзд посп. особ. відходять о годїні	зі Львова	
	приходять	відходять		відходять	приходять
1.35	6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6:25	до Сучави, Жидачева, Керемезе, Потутор	
	6:20	з Чернівців (Іцкан, Галац), Чорткова	6:30	до Підволочиск (Київ) Бродів дв. головний	
	6:50	з Брухович, щод. від 15. мая до 14. вер. вк.	6:43	„ „ дв. Підзамче	
	7:45	з Янова	6:35	до Лавочного (Пешту) Борислава, Дрогобича	
	7:40	з Підволочиск, Бродів на дв. Підзамче	8:30	8:40	
	8:00	на дв. головний	2:55	9:00	
	8:10	з Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова	9:15	до Лавочного, Хирова, Калуша	
	8:15	з Сокала, Рави рускої	9:50	до Янова	
	8:50	з Кракова, Відня, Праги, Берлина	10:30	до Сокала, Сокала, Любачова	
	10:25	з Рашова, Любачева	10:40	до Чернівців, Потутор	
2.20	11:55	з Станиславова (Керемезе, Потутор)	10:40	до Тернополя, Потутор, дв. Під.	
	1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	10:57	„ „ дв. гол.	
	1:23	з Янова	1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділю і свята	
	2:20	з Підволочиск, Копичинців на дв. Під.	2:15	до Брухович від 15. мая до 14. вересня в неділю і свята	
	2:35	на дв. голов.	3:05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.	
	3:14	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і св.)	3:15	до Янова щоденно від 1. мая до 30. вер.	
	4:40	з Самбора, Стрия, Сколього (1/5—30/9)	3:26	до Брухович щод. від 1. мая до 15. вер.	
	5:11	з Підволочиск (Київ), Бродів на дв. Під.	3:30	до Рашева, Хирова, Любачова	
	5:35	„ „ на дв. голов.			
	1:45	5:40	з Чернівців, Іцкан		
	5:50	з Кракова			
НІЧ					
12.15	6:00	з Сокала, Белзця і Любачева	12:45	6:10	до Станиславова, Жидачева
	8:04	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і св.)	6:20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)	
	9:12	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і св.)	6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. будні дн	
	9:20	з Чернівців, Букарешту	6:35	а від 16. вер. до 30. цвіт. 1903. щоденно	
	9:25	з Янова (від 1. мая до 30. вер. в нед. і св.)	7:10	до Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова	
	8:40	9:50	з Кракова, Відня, Берлина) Ясла, Розвадова	8:16	до Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і св.)
	2:31	10:03	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)	8:25	до Перемишля
	10:02	з Підволочиск (Київ) Бродів на дв. „	9:00	до Підволочиск, Бродів гол. дворець,	
	10:20	„ „ на дв. голов.	9:20	дв. Підзамче	
	10:50	з Лавочного (Пешту) Хирова Калуша	10:05	до Янова від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.	
3:14	з Тернополя, Грималова на дв. Підзамче	10:30	до Іцкан, Чорткова		
3:35	на дворець головний	11:00	до Кракова, Відня, Варшави, Праги		
		11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний		
		11:32	„ „ дв. Підзамче		
		4:15	до Кракова, Відня, Праги, Самбора		
		5:50	до Брухович від 15. мая до 14. вер. щод.		

ЗАМІТКА: Пєра нічна числїть ся від 6 годїни вечером до 5 годїни 59 минут рано. Час середно-європейский рїкнїть ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — Бюро інформаційне ц. к. залїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5.) уділяє пояснєнь в справах залїзничих, продає білєти вського рода і розкладї їади.